

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Józsa Zsolt

TARTALOM

- „Lányok, asszonyok” Váradon
- „löttem, láttam, győztem...” – meghalt Kaszta István Nagybányán
- Missziós konferencia volt Zilahon, bemerítések, temetések
- Fiatalok a pályán (II.)
- Mi újság Filadelfiában? (II.)
- 50 éve halt meg id. Bokor Barnabás lekipásztor
- Újabb összefogás Kárpátaljáért
- Új szakképesítések a Teológián

Új szövetséged elfogadom

Újszövetséget elfogadom.
Magam egészen odaadom.
Nem tartok semmit. Legyen Tiéd.
Félelmeimtől irgalmad véd.

Áttört kezedbe kezem teszem.
Ne engedd kérlek, ha elveszem.
Láncolj magadhoz örökre már.
Nincsen itt részem, nincs ami vár.

Hú lenni nékem tudom nehéz.
De szívem lássad, hú lenni kész.
Járva utam, ha megbotlanék,
emelj magadhoz keresztedért.

Vándor Gyula

Élni tisztán és szabadon

A tisztaság a szívből származik, mert az igazán tiszta, aki a szívében is az. Ezt meg lehet érezni, látható jelei is vannak: tiszta tekintet, erkölcsös élet. „Elegymentességet”, vegyítetlenséget jelent. Az Úr Jézus boldognak mondja az ilyen embereket: „*Boldogok, akiknek szívéük tiszta, mert ők az Istent meglátják*” (Mt 5:9).

Vajon el tud-e jutni az ember egyedül erre az állapotra?

A biblia azt mondja, hogy nem, az ember szíve fékezhetetlenül gonosz és tele van sok sötét indulattal, de miután valaki kapcsolatba kerül Jézus Krisztussal a hite által, szíve állapota is megváltozik. Erre sok példát láthatunk ma is, hogy egy ember él a világ szerint, de megtérése után megváltozik a gondolkodása, a szíve, és képes tiszta

életet élni, ki tud jönni minden fer-telmességből.

A tisztaság ajándékba kapott erény, egy olyan valakitől, aki tökéletes és tiszta. Viszont vigyázni kell rá, mert az ember elveszítheti és bemocskolódhat a szív. A Szent Lélek ige és közösség által tart tisztán. Ezért fontos az Úr jelenlétét keresni a közösségben, ahol szentségünket meg tudjuk erősíteni. Ne hanyagoljuk el a gyülekezetet, mert megtartó ereje van és hozzá kötötte Isten a lelki formálódásunkat is.

Pál apostol ezt mondja: „Imádkozom azért, hogy a szeretet egyre inkább, gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel, hogy megítélhessétek, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek a Krisztus napjára, és gazdagon teremjétek az igazság >>>

>>> gyümölcseit Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására” (Fil 1:9-11).

A tisztaságnak meg van a következménye is: értelmes élet, boldog élet és majd a tökéletes ragyogásba, tisztaságba való megérkezés.

Egy kedves illusztrációt olvastam: Két jó barát beszélgetett az élet dolgairól. Egyiküknek 65 galambja volt. Volt egy különleges galamb a többi között. Így mutatta be a barátjának: „Látod ezt a galambot, 800 kilométert repült megállás nélkül?” Hitetlenül nézte a barátja, hogy honnan tudhatja, hogy megállás nélkül repült, hisz nem volt ott, hogy láthassa. Ezt válaszolta társa: „Onnan tudom, hogy megállás nélkül jött, hogy tisztán érkezett, semmi sár, semmi szenny nem volt rajta. Tisztán és időben érkezett, egész napon át repült, csak egyre gondolt: haza kell érnem, mert valaki vár rám az udvaron. Aztán megérkezett! A dúchan vacsora várta, és annyi víz, amennyit csak meg bírt inni”.

Jézus Krisztus megtisztított és elindított az úton, tisztán kell megérkeznünk! Az út végén is Ő vár ránk.

Budai Lajos Dániel,
Székelyudvarhely

:: SZÖVETSÉGI HÍREK ::

■ **2016. március 19-én** tartotta a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége rendes, **évi munkakongresszusát Kémeren**. Az eseményről következő lapszámunkban olvashatnak részletes beszámolót.

■ **2016 őszén** ünnepli a **Hargitai Keresztyén Tábor** fennállásának **25-ik** évét.

■ Az **idén** a RMBGYSZ kiadja a **javított Hit Hangjai** négyyszólamú változatát.

■ **MABAVIT találkozót** tartunk **2017-ben Debrecenben**, amelyet a magyarországi testvérekkel együtt szervezünk; a RMBGYSZ részéről a kapcsolattartó személy a MBE szervezőbizottságában János Csaba lelkipásztor.

■ A **Román Baptista Unió** kezdeményezése alapján egy **baptista televízió indul** országunkban, amelyben a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége is lehetőséget kap magyar nyelvű műsort szerkeszteni és sugározni.

■ **Május 31-én** lelkipásztori gyűlés lesz.

Átok és áldás (Józs 8:30-35)

Figyeljük csak, milyen körültekintő Józsué – amikor felolvassa Izráel népe előtt az áldás és átok igéit, ott vannak az asszonyok, a gyerekek és a jövevények is – tehát a férfiak családotól. Hadd lássák ők is az áldozást, illetve a törvény kövekre vésését, hiszen nem csak a papokra, a vénekre és előljárókra tartozik a bővelkedő élet titka! Hadd hallják ők is, milyen feltételekkel válnak áldássá vagy átokká az Örökkévaló ajándékai!

Józsué oltára az Ebál-hegyen

Ha népünk hitetlen, nem fog áldozni. Ha a nép be-szünteti az áldozatot, nem fognak hinni az utódok sem. Ugyanakkor fontos az is, hogy Istent dicsőítsük nyilvános áldozatunk által. Ha gyermekek és nők nem látják a férfiak veritékes munkában, áldozatban (is) megnyilvánuló hitét, pazarlók, kényesek, követelőzők lesznek. Hiába hordja be szekérrel a gazda a javakat, ha a gazdasszony kihordja a kötényében. Ahol nincs hit, ott a gyermeket a kényelem és jólét ellenségének tekintik, akárcsak az idős személyeket.

Gyülekezeteink akkor fognak felemelkedni, ha megbecsüljük Isten ajándékait anélkül, hogy azok szívünk-höz nőnének. Isten ajándékai hit által válnak áldássá – az egészség, a női szépség, a férfiasság, az értelem, a pénz és egyebek. Hit nélkül ezek csapdává válnak, és vesztünket okozzák. Áldás lehet viszont a keserűség (Ézs 38:17), az erőtlenség (2Kor 12:9), szintén hit által, mert különben ezek is tönkretesznek.

Ne csak megszokásból köszöntsük a nőket a nekik dedikált ünnepeken, hanem imádkozzunk értük, hogy fogad hassák és közvetíthessék az áldásokat! Isten népéhez méltatlan a hóbortos, telhetetlen, elkényeztetett, dologkerülő, toporzékoló magaviselet – rajtunk, férfiakon is múlik a hitük!

Szűcs Ottó Benjámin

(Az írás megjelent a 2014-es Áhítatban.)

A feladatunk az ige hirdetése, és ezt nem lehet felcserélni semmivel. Vannak hangzatos dolgok, de az igét és a hitet nem lehet pótolni. Ez a lélek gyógyszere, és ezt nekünk kínálni kell a keresőknek. Szeretnénk minden évben megrendezni a Misszióra Motiváló Konferenciát. És szeretnénk megerősödni, felbátorodni a munkára,” mondta Budai Lajos Dániel, a Szövetség missziós alelnöke a 2016. január 30-án, Zilahon megrendezett konferencia záróbeszédében.

prédikációra, ma egy ember tér meg 3000 prédikációra. S az eredménytelenség miatt azt gondoljuk, hogy nem vagyunk alkalmasak a feladatra, és elcsüggedünk. Két okát is látjuk itt ennek az eredménytelenségnek: (1) a meghamisított igét, és (2) az evangélium fényének meghalványulását. «Vessük el tehát a szégyenletes bűnöket, és ne járjunk ravaszságban», ahogy ez az ige is kéri.”

Pardi Félix, szövetségi elnök és helyi lelkipásztor üdvözlő monda-

A felcserélhetetlen misszió

– Missziós konferencia volt Zilahon

Az eseményen hozzávetőleg 220-an vettek részt egész Erdélyből és Magyarországról. A konferenciával kapcsolatban minden megkérdezett azt válaszolta, hogy szükség van ezekre a típusú konferenciákra. Kérték, hogy Székelyföldön is tartanak, mert ott is szükség van a bátorításra. Volt olyan vélemény, hogy új utakat is kellene keresni az evangelizációs heteken kívül, és más módon is hívni, vonzani az embereket a megtérésre és a gyülekezetbe.

10 órakor, zenés áhítattal indult az alkalom, majd id. Erdő Endre buzdított imára a 2Kor 4. fejezete alapján. „Kicsoda alkalmas a misszióra?”, kérdezte. „Az apostolok idejében 3000-en tértek meg egy

taiban az ApCsel 16:5-re utalt, amely szerint „a gyülekezetek erősödének hitben, és gyarapodának számban.” „Ez a kettő együtt jár”, mondta.

A konferencia fő előadója Simon József nagyváradi lelkipásztor, szintén az alkalmasság kérdésére kereste a választ a Máté evangéliumában leírt nagy misszióparancs alapján. Négy alapkérdésre kell válaszolnom, ha tudni akarom, alkalmas vagyok-e a misszióra: (1) Biztos vagyok-e az üdvösségemben? (2) Jó irányban halad-e az életem? (3) Tudok-e együttműködni a gyülekezetel? (4) Be vagyok-e teljesedve Szentlélekkel?

(folytatás az 5. oldalon)

#BODNARIU-ÉK

Norvégiának a Bibliával van baja.

«Eddig még világszerte vitatéma volt, hogy miért is vették el a Bodnariu család 5 gyermekét: pusztán fenekeles vagy keresztény világnézet miatt? Az első esetben egyszerűen a hatályos norvég törvények megsértése miatt kirótt abszurd módon súlyos büntetésről, a másodikban viszont keresztényüldözésről van szó. A jegyzőkönyvek tartalmának ismeretében a kérdés többé nem kérdés. Peter Costea, a Román Családszövetség elnöke eddig maga sem hitte, hogy Marius és Ruth Bodnariut a hitük miatt fosztották meg a norvég hatóságok a gyerekeiktől. A szakember a napokban egy hosszas Facebook posztban osztotta meg, miért is változtatta meg a véleményét. A titok nyitja ennyi: Costea betekintést nyert a Barnevernet jegyzőkönyveibe.

Október 13-án kelt iratok tanúsága szerint a naustdali gyermekvédelem már a novemberi rajtaütés előtt megfigyelte a Bodnariu szülők gyereknevelési szokásait, és már akkor megfogalmazódott bennük a gyanú, hogy azok „a Biblián alapulnak”, amit a hatóság nagyon helytelenített, és emiatt javasolta a gyerekek elvételét. A szülők ellen azt a vádat is megfogalmazták, hogy gyermekeiket „Isten és a szülők értékrendjének tiszteletére nevelik” (sic!). A Barnevernet szerint ez azért veszélyes, mert olyan elvárásokhoz vezethet a gyerekekkel szemben, aminek azok esetleg majd nem tudnak megfelelni. Úgy vélték, hogy a szülők hite „belső konfliktust” hozhat létre a gyerekekben, amittől feszültté válhat a családi környezet. Magyarul a Barnevernet jegyzőkönyvei szerint a vallás a gyerekeknek rossz, a túlzásba vitt vallásosság pedig már ahhoz is elegendő indokot szolgáltat, hogy egyszerűen elkobozzák a gyerekeket a szülőktől.»

(<http://konzervativcsalad.blog.hu/>)

„Lányok, asszonyok” Váradon

2015. **Szeptember 16-19** között részt vehettem a Hope for Europe Women in Leadership női konferencia szervezésében, Hannoverben. Isten megajándékozott most is lelki áldásokkal, ezek között kiemelkedő volt, hogy találkozhattam **Elisabeth Mittelstaedt** testvérnővel, aki a Lydia alapító szerkesztője, a „Poros úton mezítláb” című könyv szerzője is. Ajándék az Úrtól, hogy **elfogadta a meghívást a 2016-os „lányok, asszonyok konferenciára”,** amit elsősorban a nagyváradi missziókerület részére szerveznek a nagyváradi testvérnők, de szeretettel várunk bárkit, aki el tud jönni erre az egynapos, evangelizációs jellegű alkalomra. A jelentkezés nagyon fontos az étkezés miatt is a

[https://www.facebook.com/ ElisabethLydiaNagyvarad/](https://www.facebook.com/ElisabethLydiaNagyvarad/) eseményen keresztül, kitöltve a <https://docs.google.com/forms/d/1cLYBfiesIR-REYgNjyFu9xdDZRqkS1Qj5rYCccMMbo/viewform> űrlapot. Személyesen is lehet érdeklődni **Bernáth Krisztinánál**, a 0740786499-es telefonszámon. A konferencia költségeit a helyszínen gyűjtött önkéntes adományokból fedezzük.

Ez év áprilisában újra találkozunk a Hope for Europe vezetésével a következő európai női konferencia kapcsán, amit Szerbiában szeretnénk megszervezni 2017-ben. Hiszem, hogy ezen a konferencián még többen vehetünk részt közösségeinkből, mint eddig. Köszönjük az erdélyi testvérnők imatámogatását! **[Budai Evódia]**

Elisabeth Mittelstaedt-el és Kovács Ildikóval a Hope for Europe konferencián Hannoverben

Aranymenyegző volt Ürmösön

50. éves házassági évfordulójuk alkalmával köszöntöttük szüleinket, **Bódi Sándort és Etelkát**, gyülekezeti és családi körben, Ürmösön 2015 augusztus 30-án. Szüleink az Úr iránti hálával, megelégedéssel, emlékeztek vissza a hűségben megtett útra. Az úton

volt néha nehézség, próba és sok-sok öröm. Lelkipásztorunk, Győrfi Elek-Tóbiás testvér a Példabeszédek 3,1-8 alapján biztatta az ünneplő házaspárt szeretetre és hűségre alapozott életre mindenféle körülmény között. A család részéről megköszöntük a gondoskodást, szeretetet, jóságot, türelmet. Kívánjuk, hogy az Úr oltalmazza és védje a további közös utat, amely még hátravan ebből az életből. **[Bódi Beáta-Cristina]**

Életrendezésről nőknek
„A RÉGIEK ELMÚLTAK, ÍME ÚJJÁ LETT MINDEN.”
2Kor 5,17
2016. Május 21.

**A múlt árnyékában
Gyógyító sebeink
Reményteljes jövőkép**

**Előadó:
Elisabeth Mittelstaedt,
a Lydia magazin alapítója,
a "Poros úton mezítláb"
c. könyv szerzője**

Nagyvárad, Belvárosi Magyar Baptista Imaház,
Berthelot utca 5 szám
A könyv megvásárolható lesz a konferencián.

(folytatás a 3. oldalról)

A lelki megerősödéstre tekintettel böjtnap is volt ez az alkalom. Délben, a félórányi szünetben lehetőség volt ismerősöket megszólítani, beszélgetni, találkozni. Ez után a Romániai Magyar Baptista Szövetség keretei között működő, vagy annak munkájához kapcsolódó missziós projektek bemutatásával folytatódott az alkalom.

Elsőként Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor, a Szövetség által az otthon rendszeres látogatására delegált lelkigondozó beszélt a Filadelfia öregek otthonában folyó jótékonyági misszió fontosságáról. „Kérjük, Istent, hogy adjon az ott élő idősek közt is megtérést”, biztatott. Kiss testvéren kívül más – köztük Dániel Zalán nyugalmazott lelkipásztor – is végez lelkigondozói szolgálatot az otthonban. Az otthon vezetői várják az új beköltözőket, hiszen 18-20 üres hely is van még.

Gombos Miklós a Kécen, Pellén és Érkörösön folyó romamisszióról számolt be. Beszélt arról, hogyan hívta el az Úr személyesen erre a szolgálatra 2014-ben. Testvérünk könnyek közt mondta el, hogy két évig élt Németországban feleségével, ahol azt az ígét kapta a Hóseás könyvéből: „Azért ímé csalogatom őt, és elviszem őt a pusztába, és szívére beszélek. És onnan adom meg néki az ő szőlőjét és az Akor völgyét a reménység ajtaja gyanánt, és úgy énekel ott, mint ifjúságának.” Így vezette csodálatosan vissza Isten őt a harmonikájával Pellére, ahol ezelőtt 30 évvel a magyar misszió indult. Most a romák között munkálkodik.

Ezután Zimányi József bizonyágtétele következett, majd Veress Efraim számolt be az Árvamissziós Alapítvány munkájáról. „Az árvák ügye nemcsak háborúk idején aktuális. Egy jóléti társadalomban is probléma ez, az önző szülők miatt. Vannak, akik nem kívánt gyermekeiktől kívánnak megszabadulni, vagy egyszerűen nem képesek felnevelni azokat. Ezért láttuk fontosnak létrehozni ezt az alapítványt. Fontos, hogy a szociális szükségekre is odafigyeljünk, ne csak a lelkiekre. A mi munkánk nem a hivatásos, hanem az önkéntes nevelőszülőkre támaszkodik. Biztatunk mindenkit, hogy vállaljanak árva gyermekeket nevelésre. Bátorítom a testvéreket, hogy imádkozzanak ezért a misszióért!”

Ezután a Tomorrow Clubs vezetőjének előadása következett, majd az Ifjúsági Szövetség, az EMABISZ munkájáról hallgathattunk meg beszámolót.

Az alkalmat Budai Lajos Dániel igehirdetése zárta. A konferencia felvétele visszanezhető a <http://original.livestream.com/baptistatvzilah> internet-címen.

Imádkozzunk a konferencia utóéletéért, és az ehhez hasonló találkozók gyakorlatiasságáért, hatékonyságáért! [G. G.]

A missziós konferencia résztvevői Zilahon

50 éves évforduló Feketegyarmaton

2015. december 6-án Kovács Imre és Rozália, családjuk és a gyülekezet tagjaival együtt hálaadással emlékeztek vissza arra az 5 évtizedre, amit házasságban tölthettek el. A lelkipásztor, köszöntve őket házasságuk 50. évfordulója alkalmával, Isten további áldásáért könyörgött testvéreinkkel együtt az előttük álló évekre, ezt követően leányuk egy költeményben szököltotta meg a szülőket.

Kovács Imre és Fodor Rozália 1965. október 20-án kötött házasságot Feketegyarmaton. Örömmel adtak hálát Isten ajándékaiért, három gyermekükért: Éváért, Ildikóért és Attiláért. Hálát adtak az Úr gondviseléséért, amelyet 10 éven át Vajdahunyadon, 35 évig Nagyváradon, jelenleg pedig Feketegyarmaton tapasztalnak, hogy Ő „megad minden jót” (Zsolt 85,13) az övéinek. [János Levente]

■ **CSÍKSZEREDÁBAN 2015. október 4-én** az Úr kegyelméből újból bemerítést tarthattunk, amikor négy személy vállalta az Úr mellett való elköteleződését. Különös öröm volt, hogy sok családtag, barát részt vett ezen az ünnepen. Igehirdetéssel Novák Zsolt,

gyergyószentmiklósi lelkipásztor szolgált a Luk 3:21-22 alapján, Jézus Krisztus keresztségét hozta fel a bemerítkezés példájának. Örvendünk annak, hogy a négy személy bemerítkezésével nem csak négy taggal gazdagodott a közösség, hanem bizonyágtételük által családjaik is keresik az Urat. *A képen balról jobbra:* Boros Ildikó, Gál Attila, Gál Aranka és Salamon Emőke. [Szabó Szilárd]

■ **BEMERÍTÉS VOLT ÁKOSON IS. 2015. utolsó vasárnapján, december 27-én,** Ákoson örömnépre gyűltünk össze. Fogarasi Annus testvérnő megtért és a bemerítés vizében is meg akarta pecsételni hitét, Jézusnak engedelmeskedve. Megtérése előtt nagyon durva, mogorva volt, sok bűnnel megterhelve, de

Isten könyörült rajta, adott új életet neki és megváltoztatta a természetét. Most már kedves és jóságos, örömmel szolgál az Úrnak. Bemerítésére sokan eljöttek a faluból, a családtagok, rokonok és ismerősök. Isten Igéjét Szűcs Sándor hirdette, a bemerítést Fogarasi Dezső testvér végezte. Isten áldja meg az új tagot és adjon még újakat is! [Szűcs Sándor]

Újabb összefogás kárpátaljai testvéreinkért

A világunkban történő események sokszor elhomályosítják látásunkat a szükséges dolgokkal kapcsolatban. A kárpátaljai testvéreink megsegítése szükséges, mivel a helyzetük nem változott, hanem inkább romlott. 2015 novemberében immár nyolcadik alkalommal jártam Kárpátalján, és láttam, hogy szükség van a külső segítségre. Szintén az elmúlt évben nagyon sokat tudtunk segíteni a testvérek összefogásával, tartós élelmszerrel, valamint a csibe programmal, ami az élő állat program volt. A tartós élelem és a csibe program hosszabb távon megoldotta az élelmezési problémát. Becslésük szerint ez tavaszig elegendő lesz. Szeretném megköszönni azoknak a gyülekezeteknek, akik ebben részt vállaltak, és bátorítanám azokat, akik még nem kapcsolódtak be, hogy ők is vegyenek részt ebben a jó és kedves szolgálatban.

Olykor néhány csibe is nagy segítség...

Ami most nagyon fontos és szükséges: a fűtés, a gyógyszerek és a misszió támogatása. Akik ebben a szolgálatban szeretnének részt vállalni, gyülekezetek vagy akár magánszemélyek, azokat kérem, hogy vegyék fel a kapcsolatot velem, vagy a szövetség irodával a segítség jó és hatékony célba juttatásáért. Tartós élelmszert is lehet gyűjteni, mert megnyílt a lehetőség rá, hogy most már kiszállítsuk ezeket.

Előre is köszönöm a segítséget a kárpátaljai gyülekezetek és testvérek nevében. Ha valakik szeretnék, hogy személyesen is elmenjünk és beszámolót tartsunk, azokat kérem, hogy jelezzék nálam a 0735500944-as telefonszámon, és szívesen elmegyünk egy megbeszélte időpontban.

*Testvéri szeretettel,
Szabó András lelkipásztor*

„Jöttem, láttam, győztem...”

– In memoriam **KASZTA ISTVÁN**. Mottó: 2Tim 4:7-8

Nem könnyű nekrológot írni egy olyan ember élet-útjáról, aki a mindennapi, fizikai megélhetést biztosító tevékenység mellett nagyon gazdag alkotói munkát is végzett önzetlenül, önszorgalomból, bármilyen ellenjuttatás elvárása nélkül. Azért sem könnyű, mert a szorgos, jól átgondolt, rendszerezett munka mellett a szerénység megtestesítője volt. Távol állt tőle a hivalkodás, s háttér munkaként végezte évtizedeken keresztül azt a végtelenül aprólékos, jól dokumentált kutatást, melynek eredményét időnként egy-egy új könyvének megjelenésében csodálhattunk meg.

Kásza István

Az írásnak nem könnyű műfaját választotta. Különböző rendszereket, korszakokat átélt és megélt emberként tudatában volt annak a nagy igazságnak, hogy *történelem nincs helytörténet nélkül*. Nem értett egyet azzal a sokak által hangoztatott véleménnyel sem, hogy: „aki a múlttal foglalkozik, az nem előre néz.” Nagyon is fontosnak tartotta gyökereink ismeretét. Nos, ilyenkor jönnek jól a leszek értékesek a Kásza István-féle helytörténeti monográfiák, életképek, szociográfiák, melyek segítenek megmenteni az utókornak múltunk eldugdosott, elfelejtett pillanatait, hogy a gyökereinken esett sebek ne váljanak betegséggé, hanem gyógyuljanak.

1941-ben született Kolozsváron. Ennek ellenére és furcsa módon az a Szilágyság volt számára a legvonzóbb, ahol gyerekkorát, és elemi iskoláit is végezte Hadadon, Nádasdon, valamint Zsibón és környékén.

1958 júniusától Nagybányán élte hátra maradt 57 évét. Mint komoly, hívó családban nevelkedett ifjú, Nagybányára költözésének első heteiben megkeresi az akkor még kis létszámú baptista közösséget, ahol nagy meglepetésre találkozik néhány szilágysági ismerős testvérrel. Írásaiban hálásan emlékezik meg arról, miként jutott el az egyszerű szilágysági asztaloslegény a város nagy vállalatának vezető apparátusába.

Az elején kisebb lélegzetű írásokkal jelentkezik a helyi és szilágysági magyar lapokban. Nagyobb erőbevetéssel életének utolsó tíz évében foglalkozott az írással: tíz év alatt kilenc kötete jelent meg. A tizedik kéziratban maradt hátra a családnak.

Első könyvét „**Amíg élünk, emlékezünk**” címmel 2003-ban írja, felkérésre. Történelmi visszapillantás ez a 357 éves zilahi Wesselényi Kollégiumra. Ugyanabban az évben „**Lét és munka**” címmel, a már korábban, különböző lapokban megjelent írásainak gyűjteménye lát napvilágot. A 2004-ben megjelent „**Hontalanság**” című önéletrajzi regényében kezd kibontakozni szépírói képessége is.

Hogy mit is takar a „Hontalanság” cím? Erről ő maga így ír: „(...) önéletrajzi kötetem címadásában azon tényező hatása alatt döntöttem, hogy az Írások szerint ’nincs nekünk itt maradandó városunk’, és ’mi új eget és új földet várunk, melyben Igazság lakozik’, mert csak az igazságtudat nyújthat otthonérzetet”. 2005-ben az „**Ősziózsák**”, majd 2013-ban „**Életképek**” köteteiben újabb, hosszabb-rövidebb írásait gyűjti össze. 2008-ban és 2010-ben egy-egy helytörténeti monográfia – a „**Hadad a hadak útján**” és a „**Nádasd népe**” – jelenik meg.

2013-ban fordultunk kéréssel testvérünk felé a gyülekezet történetének megírására. Ekkor már romlani kezdett egészségi állapota, de mivel ezt a felkérést tartotta a legnagyobb megtiszteltetésnek, elvállalta. Szinte rekordidő alatt, de alapos munkát végezve került nyomdafesték alá a következő, „**Az Úr csodásan működik**” című kötet. Úgy látszott, hogy ezzel letette a tollat. Isten azonban másképp gondolta, és felhívta figyelmét egy, a gyülekezetben lévő fiatal család életére, akik nagy próbák, szenvedések mentek át, amikor a világból megtértek, s a Megváltó Krisztust választották életük urává. Ez a történet egy kisebb terjedelmű kötetben jelent meg, „**Isten kezében**” címmel. Az ilyen jellegű írásoknál különös tekintettel volt a személyes, intim ügyek kezelésére. „... meggyőződéssel vallom, hogy egy emberpár életében mindig is voltak, vannak és lesznek olyan szigorúan személyes ügyek, problémák, melyek csak három személyre tartoznak: a férjre, a feleségre és az Istenre...” Tizedik kötetét az „**Árnyak és fények**”-et már nem tudta nyomda alá helyezni. Ez immár a család feladata lesz.

A kíméletlen betegség rohamosan terjedt testében. Többszöri műtét, kórházi ápolás, kisebb-nagyobb javulás, majd újabb romlás után a Teremtő úgy látta jónak, hogy hazaszólítsa. Ez a hívó szó 74 éves korában, kórházi ágyon érte. 2015. szeptember 15-én, nagyszámú végtisztességet tevő gyülekezet előtt helyezték örök nyugalomra földi porsátorát. János Csaba lelképásztor a „**Jöttem, láttam, győztem**” címet adta vigasztaló beszédének, amelyet rendhagyó módon vezetett fel, elhunyt testvérünk önéletrajzából idézve egy részletet: „*A múlt emlékeinek gyógyító balzsamával talán enyhíthetjük majd az öregséggel járó elkerülhetetlen testi-lelki problémáinkat. Amíg ezek bekövetkeznek, szeretnénk még helyet adni az élet apró örömeinek, parányi győzelmeket elérni... A legnagyobb győzelem viszont abból a felismerésből ered, hogy létünk és eddig megtett utunk nem a mi érdemünk, ügyességünk jutalma, hanem isteni kegyelem.*”

Mi hívó emberek is szeretnénk emlékezni és emlékeztetni azokra a szorgalmas emberekre, akik köztünk, de nem csupán maguknak éltek és élnek. Akiknek munkája nem lenne szabad elvévőn, a feledés homályába merülni. Szükség lenne utódokra, akik folytassák az ilyen munkát. A mi feladatunk pedig megtartani és becsülettel továbbadni azt, amit alkottak.

Mátis Csaba, Nagybánya

Fiatalok a pályán (II.)

Folytatás előző lapszámunkból...

Mi volt a fiatalok benyomása a projekt hasznosságát illetően? Mértékelték ezt?

A pályázat keretében készült egy felmérés arról, hogy a diákok miként értékelik a pályázat tevékenységeit.

A szakmai gyakorlatról:

■ „Tanulságos volt, elvárásaimat felülmúlta az ott végzett tevékenységem, jó hangulatú volt.”

■ „Sok új tapasztalatot szereztem, információt kaptam államvizsga-témámhoz, új kapcsolatokra tettem szert.”

■ „Kompetenciáimat erősítettem, beleláthattam a szakmám világába.”

■ „Szerencsésnek mondhatom magam, hogy részt vehettem a szakmai gyakorlaton, egy rendkívüli tapasztalatot tudhatok magam mögött.”

■ „Megtanultam, hogy egy munkahely nem játék, hanem felelősséggel, türelemmel, nagy önfegyelemmel jár.”

■ „Beleláttam abba, hogy mennyi munkával, gyakorlással és alázattal jár elérni valamit.”

■ „Kezdőnek lenni nehéz, viszont a tapasztalatot mindenhol elvárják, ezért is vélem úgy, hogy a Practimuss keretén belül sikerült egy olyan szakmai tapasztalatot, képzés és egyéb hasznos információt megszerezni, amelyet önéletrajzában büszkén tüntethet fel mindenki.”

A pályaaorientációs tevékenységről (POT):

■ „Önismeret, megbizonyosodás, hogy jó pályát választottam, barátságos hangulat, munkakörök megismerése, készségeim megismerése.”

■ „Segített abban, hogy jobban megismerjem önmagam; a tesztek alapján is visszaigazolódtott az, hogy jó helyen vagyok; személyesen is el-elbeszélgethettünk a POT-ot vezetőikkel.”

■ „Megerősített abban, hogy jó szakot választottam, a képzések érdekesek voltak, az intézmény biztosította a szükséges kellékeket.”

■ „Lelkes, felkészült előadók tartották, oldott légkörben.”

■ „Jobban megismertem önmagam, megerősödött bennem képességeim tudata, nagyobb rálátásom nyílt szakmai lehetőségeimre.”

■ „Önismeret, valóságos iránymutatás, szembesülés saját működésünkkel különböző helyzetekben.”

■ „A tesztek relevánsak és hasznosak voltak, a tanárok készségesek, a munkafüzetek jól összeállítottak.”

■ „Csomó megerősítést kaptam arról, hogy jó úton vagyok. Érték meglepetések is (magammal, másokkal kapcsolatban). Amióta a PKE-n vagyok ez volt a legmeggyőzőbb egyetem és tanárok által szervezett tevékenység.”

■ „Imádtam mind az 5 alkalmat, amikor POT-on vehettem részt.”

■ „Egyfajta betekintő volt a még fel nem fedezett képességeinkbe. Segítség, útmutató a személyiségünk és a választott karrierünk harmóniájának megtalálásában, hasznos önismereti feladatokkal próbált rávezetni a két életterület egymásba hangolására.”

■ Tisztítottak a magamról kialakított képemen a választott karrierem területén, kimondottan értékeltem, hogy a viselkedésprofil, önismereti feladatok egyénre szabottak voltak, így nem hasonló személyiségcsoportokba osztottak be, hanem szinte emberre szűkítették a kört.”

Lesz-e folytatása a projektnek?

A diákok és a pályázatban résztvevő kollégák értékelései, visszajelzései alapján teljes meggyőződéssel állíthatom,

hogy a Practimuss projekt egy rendkívül hasznos programcsomag. A rövid időszak alatt igen sok célt megvalósított. Egy ilyen tömény program azonban ebben a formában hosszú távon és állandó jelleggel túlzottan megterhelő lenne a diákok és a tanárok számára egyaránt. A projekt hozadécai beépíthetők az egyetemi képzésbe és tovább hasznosíthatóak. Bizonyos költségek (pl. utazás és szállásköltségek, ösztöndíjak, pályaaorientációs tesztek) állandó finanszírozását a jelenlegi anyagi helyzetben az egyetem nem bírja el, de amennyiben sikerül külső forrásokat feltárni, úgy hosszabb lefutású, komplex programok keretében érdemes volna folytatni a megkezdett munkát. A diákok szinte kivétel nélkül hangsúlyozták, hogy a munka világával való közvetlen találkozás hiánypótló volt számukra. A munkaadókkal való konzultáció is arról győzt meg minket, hogy mindez nem csak egy érdekes tapasztalat lehet a diákoknak, hanem a munkaerőpiacon való sikeres boldogulás szempontjából kulcsfontosságú momentum. Úgy gondolom, hogy amennyiben az egyetem lépést kíván tartani a kihívásokkal, valamilyen formában folytatnia kell mindezt. Véleményem szerint életbevágóan fontos szűkebb közösségünk számára kiváló szakembereket felkészíteni, ehhez pedig egyértelműen a tanuláson, a minőségi képzésen keresztül vezet az út. Összegzőként az egyik résztvevő diák szavait idézném: „Örülök, hogy lehetőségem volt részt venni ebben a projektben. Olyan volt ez, mint a nagybetűs ÉLET előszobája, hiszen a képzések és előadások, amelyeken részt vehettünk elősegítették, hogy felkészültebbek lehessünk, amikor valóban ki kell lépünk az életbe. Az pedig egy csodálatos felfedezés volt, hogy megismerhettük magunkat még jobban, szembesültünk azokkal a dolgokkal, amikben még fejlődünk kell. Nekem nagy hasznomra vált, hogy részt vehettem.”

A projekt elérhetőségei: www.practimuss.ro | Facebook: [practimuss](https://www.facebook.com/practimuss)

Válaszolt **dr. Bernáth Krisztina**, egyetemi adjunktus, projektmenedzser

50 éve halt meg id. Bokor Barnabás

A Szeretet februári számában közölt 2016-os, felekezeti vonatkozású évfordulók közül kérdésemre Bokor Barnabás halálának évfordulóját emelte ki Kiss Lehel, történelmi bizottsági elnök. Az alábbi cikkben néhai Kiss László, Kulcsár Sándor és dr. Mészáros Kálmán személyes megemlékezéseiből idézünk. Az írások 2011-ben jelentek meg először, a volt lelkipásztor születésének 100-ik évfordulóján, a váradi gyülekezet és ifj. Bokor Barnabás gondozásában, Antal Ferenc szerkesztésében kiadott jubileumi füzetben. (G. G.)

A Kiss László által írt rövid életrajz részlete

„Az érmelléki nagyközségben, Székelyhídon született 1911. február 7-én, református családban. Már serdülő korában járni kezdett édesanyjával a székelyhídi baptista gyülekezetbe. Tizenöt éves korában bemenetellel pecsételte meg Jézus Krisztusba vetett hitét. Középiskolai tanulmányait a nagyváradi Gozsdu-líceumban kezdte, és a kolozsvári Református Gimnáziumban fejezte be. Zenei tehetsége, és szép tenor hangja révén a Budapesti Zeneakadémián tanult, későbbi feleségével, Lakatos Júliával együtt, aki ugyanitt a hegedű főtanszakon Zathureczky Ede, Kossuth-díjas hegedűművész tanítványa volt.

Elfogadva az isteni elhívást, 1933-ban megkezdte teológiai tanulmányait a Bukaresti Teológiai Szemináriumban. Még be sem fejezte, amikor a bukaresti Magyar Baptista Gyülekezet meghívására lelkipásztorrá avatták a román fővárosban, 1936. október 6-án. Tanulmányai befejeztével 1937. szeptember 8-án köt házasságot Lakatos Júlia zenetanárnővel. Ugyanebben az évben, elfogadva a kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet meghívását, ott folytatja lelkipásztori munkásságát. A nagyváradi gyülekezet 1940-ben hívja meg lelkipásztorául, itt végzi a szép, de igen nehéz szolgálatot 1966-ban bekövetkezett haláláig.

A nagyváradi gyülekezetet a 30-as évek viszályai és pereskedései utáni állapotban vette át. Türelmes, békességre igyekvő, szelíd lelkületű pásztorága alatt a szembenálló felek békejobbort nyújtottak egymásnak, a megtépázott gyülekezet újból egységes lett. Szolgálta-

Fotó: Bokor Barnabás, családi archívum

Id. Bokor Barnabás, szolgálati kellékeivel, amelyeket mindig magával vitt a szókszékre

tának egyik fénypontja volt 1962. június 5-e, amikor a két szembenálló testvér-csoport az ő közvetítésével megbékült egymással. Ettől kezdve a gyülekezet tovább erősödött.

Országos szinten Bokor Barnabást 1941-ben a Baptista Hitközség, 1945-ben pedig a Baptista Konvenció Elnöki tisztségével is megbízzák. Az 50-es évektől kezdve a Romániai Országos Baptista Szövetség (UNIÓ) alelnöke is egészen haláláig. Elnöki tiszttét mindig sajátos méltósággal, megfelelő lelki tartással, de alázattal és bölcsességgel töltötte be. 1948-1966 között a Bukaresti Baptista Teológiai Szeminárium katedravezető előadotánaraként is szolgál. Konvencióelnöksége idején egész Erdélyben előtérbe helyezik az ifjúság nevelését.

Életének utolsó évtizedében sokat dolgozott, egészsége fokozatosan gyengült,

a hatósági zaklatások miatt is. Talán ezzel is magyarázható, hogy a súlyos terhek végzetesen aláásták egészségét, és a férfikor delén, 55 éves korában, 1966. április 9-én adta vissza nemes lelkét Teremtőjének. Hisszük, hogy ő is meghallhatta a mennyei szót: „Jól vagyon jámbor és hű szolgám!

Több kedves emléket is őrzök vele kapcsolatban. Egyik ilyen, hogy, ha vele mentünk a villamoson az imaházba, mindig megvette nekünk a villamosjegyet. Másik emlék, hogy miután a szemnáriumban köztudottan gyenge volt az élelmezés, ő úgy igekezett segíteni rajtunk, hogy pénzt adott, vagy vásárolt valami élelmet szerény fizetéséből.

Kiss László, 2011

Kulcsár Sándor megemlékezése

„Azon kevesek közé tartozom, akiknek abban a kiváltságban volt részük, hogy négy éven át élveztem a Bokor Barnabás tanításait a Bukaresti Teológiai Szemináriumban.

Nem voltam még tizenéves, amikor megismertem. Imaházunkban, Percsenben láttam és hallottam több alkalommal ünnepi igehirdetéseit. Kifogástalan megjelenése, kellemes, csengő hangja, rendkívüli szónoki tehetsége már akkoriban megragadott.

Alig 18 évesen kerültem Bukarestbe, a szemináriumba. Négy éven át, 1961-től 1965-ig volt tanárom és lelki gondozóm. Kéthetente, egymást váltva tanítottak Dénes Ferenc testvérrel, magyarul, nagy szeretettel és türelemmel. Nehéz évek voltak! Lelkileg is közel kerültünk egymáshoz e viharos, küzdelmes években. Szinte minden délután meglátogatt minket. A tanári szoba, és a mi tantermünk ugyanazon az emeleten volt. Kellemes, közvetlen testvéri beszélgetés vídám percei voltak ezek számunkra. Megosztottuk nehézségeinket, bajainkat, tanácsot kaptunk, olykor finom humorral színezve, és terheltségeinkből feloldódtunk.

A Popa Rusu utcában még egy évig, 1962-ig működött a kis Magyar Baptista

(folytatás a 11. oldalon)

Mi újság Filadelfiában (II.)

A vasárnapi fáradságaimat egy ideje a szalárdi öregek otthonában pihenem ki, hétfőnként. Ehhez a lazításhoz hozzájárul az, hogy amikor megjelenek, egy meg nem határozott időpontban, szinte gombnyomásra 15-16 testvér foglalja el a megszokott helyét az otthon kápolnájában. Magam is felfrissülök, amikor látom a sok mosolygó arcot, s szemükből kiolvasok egy feliratot: „Isten hozta testvér! De jó, hogy újra itt van!” Végre olyan emberekkel találkozom, akik nem sietnek sehova, és nem nézik az órát.

Egy kis eszmeccserével „melegítünk”, közben elsütök egy-két viccet, amelyre jóízű nevetéssel válaszolnak. Úgy látszik, hogy a magas életkor, és a „jaj, itt fáj, jaj, ott fáj”, nem űzte ki életükből a humort. Ezután természetesen komolyra fordítjuk a dolgokat: imádkozunk, Bibliát olvasunk, énekelünk sokat, majd igyekszünk megérteni az Igét.

Ott van például a 90 éves Biró Sanyi bácsi. Magányosan ül egy kényelmes fotelben. „Sanyi bácsi!”, szólítom. „Jön-e a kápolnába?” „Hát ott meg mi lesz?” – jön a válaszkérdés. (Ezek szerint nem sokszor vett részt az alkalmakon, pedig már 11 éve lakója a kastélynak.) „Majd kiderül” – válaszolom. „Akkor megyek.” Próbálom megkarolni, hogy járása könnyebb legyen, de ő kikéri magának, hogy neki nem kell segítség. Én meg tüstént bocsánatot kérek, amit el is fogad.

Majd a kápolnában olyan dolog derül ki, amire gondolni se mertem.

Kérdezem a Sanyi bácsit: „Hánybeli tetszik lenni?” Gondolkodás nélkül mondja: „1925-ben születtem”. Na ez nem passzol, gondolom. „Melyik hónapba tetszett születni?” „Augusztusban.” Na ez passzol. „S melyik napon?” „25-én.” „Ez is passzol, Sanyi bácsi”. „Hát mi az, ami nem passzol, és mi az ami passzol, testvér?” „Hát az passzol, hogy én is augusztus 25-én születtem, csak 26 évvel később.” „Vagy úgy? Isten él-

tesse a testvért!”

A második dolog ami kiderül, teljesen döbbenetes. Sanyi bácsit még az nap kifaggattam a múltjáról, és kitudódott, hogy vasesztérgályos volt. Nagyváradon, a Kossuth Lajos utcát és a Zöldfa utcát összekötötte egy igen keskeny utca a ruhagyár és a cipőgyár között. Ott volt a „műhely”. Belelapozva az emlékeimbe, amikor 1956-ban óvodás voltam, egy nap nem mentem el az oviba, mert volt valakivel valami afférom. Az a bizonyos műhely volt a menedékem, bár én úgy mentem el reggel hazulról, hogy az oviba megyek. Így ment ez két napig. De mivel nem ismertem az órát, mind a két nap jóval hamarabb értem haza a szokásosnál. Persze, nem tudtam tökéletesen hazudni, és minden kitudódott. Világosan emlékszem Sanyi

Biró Sanyi bácsi

bácsira, hogy ő is nagyon gyanúsak látták látogatásom. Akkor édesapám szörnyen megnégyelt. Milyen jó hogy mindez Nagyváradon történt és nem a vikingek hazájában 2016-ban!

(Folytatjuk)

Dániel Zalán

Evangelizáló nap Magyarremetén

„Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok” (Jak 4:8)

Ez az igevers volt a központi témája annak az evangelizáló vasárnapnak, amit a Magyarremetei Baptista Gyülekezet tartott november 8-án, délelőtt a gyülekezet termében, délután pedig a falu kultúrotthonában. Erre a napra egy különleges kórus volt meghívva, a Bihar-megyei Keresztény Rendőrök Egyesületének kórusa. Az igeszolgálat alapja délelőtt a Jakab 4:8 volt, délután pedig az Ezékiel 33:11.

Rendőr testvéreink bizonyosságot tettek arról, hogyan szólította meg őket Isten, és mennyire megváltozott az életük, miután elfogadták Krisztust Megváltójuknak. Megtérésre, az életre hívták a hallgatóságot, és ráébresztettek bennünket arra, milyen fontos evangelizálni minden nap. Sok szép énekkel is szolgáltak testvéreink, ráhangolva a gyülekezet szívét a dicsőítésre. Áldott alkalmak voltak és hisszük, hogy az elhintett magvak meghozzák gyümölcsüket. **[Máté Csilla]**

(folytatás a 9. oldalról)

Gyülekezet. Minden vasárnap délelőtt ott voltunk, Bokor és Dénes testvérek hirdették az igét. Mindig zsúfolásig telt imaház és figyelmes hallgatóság jelezte, hogy áldásos a szolgálat. Gyönyörködünk szép magyar nyelvű igehirdetéseiben, melyben nem volt ismétlés, vagy egy felesleges szó. Szépen felépített, világos gondolatokat tartalmazó, igen találó illusztrációk elméinkbe és szívünkbe vésték az egész prédikációt, amelyre ma is emlékszünk.

A betegség nyomai egyre láthatóbban jelentkeztek rajta. A harmadik emeletre vezető lépcsőn gyakran meg kellett állnia. Emlékszem, hogy olykor tréfásan buzdítottam felfelé, mire csendes mosoly, vagy néhány kedves szó volt a válasz. Akkor még nem sejtettem, milyen komoly az egészségi állapota. Soha nem hallottam panaszkodni, és nem láttam idegeskedni. Csendben, türelmesen, és jó kedéllyel viselte nehéz keresztjét.

Lelkipásztori kinevezésem után néhány hónapra kórházba került. Meglátogattam. Akkor is kedélyes hangulatban volt, de érettünk, tanítványaiért aggódott, a nehéz, viharos idők miatt. Alig nyolc hónappal később búcsúznom kellett igen szeretett és nagyra becsült tanáromtól. Pedig milyen nagy szükségünk lett volna éppen akkor egyenes jellemre, bölcs megértésre, és védelmező szeretetere. Akár csak egyetlen fiának, Barnabásnak, és kedves hitvesének. Távozása valóban nagy úrt hagyott egész magyar baptista népünk életében.

Mélyen, meghatódva álltam én is, és többi tanítványai is ravatala mellett díszőrséget. A nagy veszteség miatt igen szomorú és bánatos szívvel, ugyanakkor hittel megnyugodva Isten végzésében, könnyezve búcsúztam. Hálát adtam a nagyszámú gyülekezettel Istennek, aki Bokor Barnabás testvért ötvenöt esztendőre magyar baptista népünknek ajándékozta.

A pontosság, fegyelem és rend gyakorlója volt minden területen. Kiváló emlékezőtehetséggel volt megáldva. A gyülekezetben észrevett minden vendéget, és

név szerint köszöntötte. A jövődő lelki munkások teológiai és nyelvi felkészítését nagy szeretettel, megértéssel és hűséggel végezte éveken át. Olykor több gyülekezetet meglátogatott a magyar seminaristákkal. A „Tékozló fiú” c. társas jelenet előadása, a férfikari ének szolgálatok, de főképpen az igehirdetések feledhetetlen és áldott nyomokat hagytak mindenfelé.

Kulcsár Sándor,
New York, 2011. április”

Részlet Mészáros Kálmán leveléből ifj. Bokor Barnabáshoz, 2011-ből

„Sokkal több emlék tolu elém az öt tisztelő munkatársai elbeszélése nyomán, mint pl. Bódi Károly kereskedő, apósom testvére, aki a negyvenes években Nagyváradon volt mellette előjáró. Bár én csak 1950-ben kerültem a családba, de Károly bácsi Budapesten sokat és szépeket mondott a karizmatikus lelkipásztorról, aki a nehéz dolgokban, pl. a Darabont Gyula és Bordás István közötti feszültség megszüntetésében oroszlánrészt vállalt. Hogy a nagyváradi ifjúság nevelése, a konferenciák szervezése - székelőföldi, szilágyballai, szilágyosmlyói, ágyai, nagyváradi, de még jutott ereje az anyaországi, Tahira, Pirtóra is gondolni.

Mély benyomást tett rám az irodalmi munkássága, amit „A Kürt” hasábjain találtam. Pl. az 1940. okt. 15. számban lenyűgöző volt számomra a „Hatalmasan cselekedett velünk az Úr” c. cikke; szinte eufórikus hangulatot árasztott beszámolójának elevensége, mindenre kiterjedő figyelme. „Vége a szörnyű lidércnyomásnak”: „hatalmasan cselekedett velünk az Úr”, ... megszabadított a rabság bilincseitől, visszaadott édes hazánknak, vágyva vágyott drága testvéreinknek, az annyira nélkülözött ifjúsági munkának. Hisszük, hogy elfogadtok, támogattok, segítetek bennünket, s veletek együtt mondhatjuk hálaink: „Hatalmasan cselekedett velünk az Úr...” Mily szépen hangzó köszöntés, amelyet így folytat: „Boldog örömmel köszöntünk benneteket, drága testvéreink. Mámoros örömmel borulunk fe-

lénk kitért testvéri karjaitokba. Mint gátját, zsilipjét keresztül szakított folyam hömpölyög felétek huszonkét esztendőn át bennünk felgyűlt minden szeretetünk, hogy a Krisztusban lelkileg, nemzetségleg elszakíthatatlanul örökre egyesülhessünk. Hálás szívvel, kitörő lelkesedéssel ragadjuk meg a felénk nyújtott jobbot, hogy azt többé soha el ne bocsássuk. És szent ígérettel teszünk hitet amellett, hogy a Krisztus zászlaja alatt veletek akarunk haladni, szívvel-lelkekkel, egy akarattal törekedünk behozni a múlt hátrányait és bekapcsolódni az ifjúsági lélekmentő mozgalom nagyszerű munkájába.”

A „Hogyan viseljük a magunk keresztjét?” alcíműben a következőket írta: „a. Istenbe vetett tökéletes és szilárd hit. A keresztviselésnek ez a kulcsa és rugója. Ez a csatorna, amelyen keresztül zúg az Isten ígérete felénk. A hit, amely János szerint legyőzte ezt a világot, az tartja meg Jákobot és Pált, aki úgy nyilatkozik: - Engem senki nem képes elszakítani a Krisztus Jézus szerelmétől. A hit, amelynek segítségével túllátunk a felhőkön. b. Kitartással, hősies bátorsággal. Aki végig megáll, az tartatik meg. Kereszt nélkül nincs korona...”

Kezembe került külön kiadványként „Az újjászületés” c. füzet, ami már akkor bevezetett a hit rejtelmébe, így írásain keresztül ő is lehetett egyik tanárom, hogy felkészítsen a szolgálatra. Életéért és szolgálataitól legyen áldott az Isten szent neve. Az emlékezőkön keresztül pedig legyen fényesebb csillaga.

Testvéri szeretettel,
Dr. Mészáros Kálmán, a BTA tanára”

HIRDETÉS.

Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k és kisebb formátumú keresztyén kiadványok (naptárak, képeslapok, igekártyák, könyvjelzők) rendelhetők **Kovács Zsolt** testvérnél nagy választékban a következő elérhetőségeken:
Tel.: 0724490634 (Vodafone), 0743832173. **e-mail:** zsolti.kovacs@gmail.com

Kik a Betlehem ifjúság?

Kedves testvérek! A feltétele annak, hogy erre a kérdésre egy kielégítő választ adjunk, az, hogy az identitásunk tudatában legyünk. Ha a Betlehem ifjúságát kell bemutatni, akkor eszembe jut Gedeon esete. Amikor Gedeon összeszedte a népet és harcba indult a midiániták és az amálekíták ellen, összegyűlt összesen 32 ezer ember. Isten kiválasztott 300 embert, hogy megmutassa rajtuk keresztül Gedeonnak és az egész világnak, hogy nem minden esetben a létszám az, ami döntő egy harcban. Isten sohasem nézte

azt, hogy az ellenség mekkora túlerőben van. Hogyan is nézné, mivel Ő a mindenható, aki az eget és a földet teremtette. Neki semmi sem lehetetlen.

Nem tudom mit érezhetett Gedeon és az emberei abban a pillanatban amikor megtudták, hogy csak 300-an maradtak. De biztos vagyok benne, hogy nem lehetett könnyű megtalálni a harc folytatásához szükséges motivációt. Az ígéből kiderül, hogy ez a motiváció az ő identitástudatukban volt. Tudták azt, hogy ők a győztes oldalon állnak, ők Istennek a harcosai, az Ő népe.

Ahogy Gedeon esetében a hadsereg száma lecsökkent, úgy a Betlehem ifjúság is nagy taglétszámmal indult és ma már ez jelentősen lecsökkent. Ez több dolognak is köszönhető. Sokan megnősültek, vagy férjhez mentek, családot alapítottak. Mások elköltöztek, megint vannak, akik gyülekezetet váltottak.

Akkor kik is vagyunk? Kicsoda a Betlehem ifjúság? Egy olyan közösség, amelyik kis taglétszáma ellenére megtalálta identitását és motivációját Jézus Krisztusban.

ARogériuszi Baptista Misszió a 90-es évek elején indult városunk egyik legnépesebb lakónegyedében, amelynek több mint 25%-a magyar nemzetiségű. Már a szolgálat elején, a fiatal gyülekezet életében prioritás volt az ifjúsági misszió. Azóta már felnőtt néhány generáció, amelynek életében csodálhattuk Isten hűségét és a lelki szolgálat áldását.

Gyülekezetünk jelenlegi ifjúsága kb. 20-25 fő. A korosztálykülönbség elég nagy, de ez nem jelent különösebb gondot, sőt nagyszerű lehetőséget ad arra, hogy a fiatalabbak tanulhassanak az idősebbektől. Az érett fiatalok életpéldája motiválja a tinédzsereket a szolgálatra és a felelősségteljes életre.

Csütörtökönként van ifjúsági óránk, ahol együtt játszunk, énekelünk, imádkozunk és gyakorlatias bibliai témákról beszélgetünk. Missziós programunk a tematikus ifjúsági teaház, ahol lehetőség van oldott hangulatban társalogni és bibliai kérdéseket feldolgozni. Két évente szervezünk regionális ifjúsági konferenciát együtt az Ifjúsági Szövetséggel. Eze-

Fiatalok a Rogériuszon

ken a hétvégeken maradandó élményekkel gazdagít bennünket az Isten. A gyülekezeti szolgálatban is igyekszünk kivenni a részünket: dicsőítés, gyermekszolgálat, média misszió. Szabadidős programokon együtt kirándulunk, filmezünk és étkezünk.

Hálások vagyunk az Úrnak egymásért és életet változtató munkájáért, amit közöttünk és környezetünkben végez. Szeretettel várunk a Rogériuszra, addig is kövessetek minket a rogiifi instagramon és az rhbcro facebook oldalon.

*Az ifjúság nevében,
Szabó László lelkipásztor*

ORSZÁGOS IFITÁBOR HARGITÁN

2016 augusztus 15-21

Idén is együtt a Hargitán!

Nem voltál még a Hargitán? A család és a barátok már sokat meséltek róla? A tavaly lemaradtál, mert utolsó percben jelentkezni volt? Itt a nagy lehetőség! Ha már betöltötted a 15 évet, jelentkezz te is a nyári országos ifjúsági táborba! Amire számíthatsz: előadások, közös dicsőítések, szemináriumok, szervezett játékok, kirándulás, kalandpark, fiatalos hangulat és társaság.

Helyszín: Hargita Keresztyén Tábor, sos. Ciucului km 106 Vlăhița

Időpont: augusztus 15-21.

Részvételi díj: 300 lej, de ha május 31. -ig jelentkezel kedvezményesen 270 lej.

Jelentkezésed az előleg (70 lej május 10.-ig, utána 100 lej) átutalásával és a jelentkezési ív kitöltésével érvényes. A részleteket megtalálod az www.emebaisz.ro illetve az emabisz facebook oldalán.

Kapcsolattartó személy:

Ivanitzki Dávid

tel: +40 756 202 607

email: divanitzki@gmail.com

bankszámlaszám:

RO51INGB0000999900921687 (ING Bank)

HIRDETÉS

Megjelent **Garai Zsolt** orgonaművész testvérünk **nagypénteki-húsvéti lemeze**, amely e témakörben a barokk korárelőjátéktól egészen a modern orgonapartitáig ad betekintést az eseményekre.

A lemezek **a Szövetségnél kaphatók**, ill. **megrendelhetők** az alábbi címen: garzso2003@yahoo.com.

■ **István Ernő** tv. 1934 május 30-án született Nagyszebenben. Ő volt a nyolcgyermekes István család elsőszülöttje. Gyermekkorát, Brassóban, Kolozsváron, Székelyudvarhelyen töltötte. Élete végéig számon tartotta Isten csodatételét, aki gyermekkorában súlyos betegségéből meggyógyította. Fiatalon megtért és bemenekült Székelyudvarhelyre. Itt kapta a lelkipásztori szolgálatra szóló elhívást is. 1960-ban szerzett diplomát a Bukaresti Baptista Teológiai Szemináriumban. Politikailag és gazdaságilag nehéz időszakban volt a Székelyudvarhelyi Baptista Gyülekezet és körzet lelkipásztora 1936-tól 1975-ig. 1975-ben kötött házasságot Kertész Ibolya Debórával. Ekkor áttelepült Magyarországra. Feleségéhez csatlakozva a Rákosszabai Gyülekezetbe épült be. Testvérünk ezután nem töltött be önálló lelkipásztori szolgálatot, de minden szolgálati felkérést örömmel fogadott. Feleségével gyakran szolgáltak kis gyülekezetekben. Legutóbbi szolgálatként az ügyintéző lelkipásztor felkérésére közel két évig pásztorkodta a salgótarjáni gyülekezetet. Munkahelyét szolgálati területnek tekintette, minden alkalmat megragadott az evangélium hirdetésére és a lelkigondozásra. Felesége 2007-ben meghalt. Idős napjaiban, egyre növekvő egészségügyi gondjai között is nagyon sokat imádkozott szeretteiért a gyülekezetekért és a lelkipásztorokért. Hitvallását örömmel osztotta meg másokkal: „Az Úr örök szövetségre lépett velem, benne elrendezett és biztosított minden” 2Sám 23:5. Súlyos betegségben várta és felkészülten fogadta a 2015. Október 12-én érkezett hazahívó szót. **A gyászistentiszteleten a péceli baptista temetőben 2015. október 22-én** László Gábor rákosszabai és Uzonyi Barnabás péceli lelkipásztorok hirdették az igét. **[Forrás: Békehírnök 368. sz.]**

■ **Eszes Mária, (Özv. Eszes Ferencné)** a bagosi gyülekezet kedves, hűséges, szolgálatra kész tagja, 71 földi életév után költözött át az örök mennyei hazába. Bőségesen kijutott neki a munka és a szenvedés is itt a földön, de nem lehetett hallani panaszt a szájából. Temetése **Bagoson** történt **2016. január 13-án**. A gyászistentiszteleten a helyi gyülekezet ének- és zenekara szolgált, Isten Igéjét pedig Eszes Zoltán és Szekrényes Pál hirdette. Istenünk áldásait kívánjuk gyermekeinek: Ilonának, Évának, Ferencnek, Erzsébetnek, Bélának, Ibolyának, Ruthnak, valamint unokáinak és dédunokáinak az életére. **[Sz. P.]**

■ **Szűcs Ferencné István Eszter** testvérnőt az Úr életének 78. évében, **2015. november 11-én**, hívta haza, hosszas betegség után. Testvérnőnk a szíven viselte az özvegyek, árvák, szegények sorsát és élete végéig igyekezett segíteni rajtuk. Temetésén Budai Lajos székelyudvarhelyi lelkipásztor szolgált és Máté Zoltán gyülekezeti vén igehirdetéssel, a Boldogfalvi kápolnában. A temetőkerben id. Erdő Endre szólta a vigasztalás igéit. A gyászistentiszteleten a kisgalambfalvi és székelyudvarhelyi összevont fúvóska is szolgált. **[B. L. D.]**

■ **Szilágynagyfaluban** mély fájdalommal, de Isten akarataiban megnyugodva kísértük utolsó útjára **2016 január 10-én** Deák Bálint testvért, akit az Úr 83 esztendővel ajándékozott meg. Testvérünk gyülekezetünk hűséges szolgálattevője volt több évtizeden át. A gyászistentiszteleten Szekrényes Pál korábbi lelkipásztor hirdette az igét a 34. Zsoltár alapján, kiemelve, hogy jó az Úr azokhoz, akik benne bíznak. A sírkertben Nagy István helyi lelkipásztor szólt a feltámadás reménységéről. Vigasztalásul szolgált a helybeli ének és fúvós zenekar is. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család számára. **[Nagy István]**

Nekrológ. DEÁK BÁLINT 1932. március 3-án született Szilágynagyfaluban, Deák Bálint és Anna első gyermekeként. Három testvére már hazaköltözött, Magda húga még életben van. Ifjú korban döntött Jézus Krisztus mellett, és 1947 nyarán bemenekült. Azóta a nagyfalui

Baptista Gyülekezet tagja volt, ahol hűségesen szolgált. 1957. május 8-án kötött házasságot Tökölyi Magdolnával, akivel közel 59 évet élt boldog házasságban. Az Úr 5 gyermekkel ajándékozta meg őket. Első gyermekük 4 napos korában meghalt. Az 1960-as évek ébredése során Bálint testvér is új életet nyert. Ekkor a gyülekezet többféle szolgálattal bízta meg: igét hirdetett, bizottsági tag, valamint a gyülekezet jegyzője is volt. A fúvós zenekarban és az énekarban is dicsőítette az Urat. A hétköznapi életben szorgalmasan dolgozott, szabó mesteriségével tartotta fenn a családját. Nagyon szerette a családját és az Úr házáat. Gyermekei segítségével testi gyengesége ellenére is igyekezett eljutni az istentiszteletekre. Csütörtök este kórházba került és péntek éjjel békésen költözött át az örökkévalóságba. Hiánya nagy űrt hagyott szívünkben, de vigasztal a tudat, hogy találkoznunk fogunk vele. A viszontlátás reményében búcsúzik tőle szerető felesége, 4 gyermeke, menyei, veje, 5 unokája, unokaveje, 2 dédunokája, testvére, rokonai, szomszédai, és a gyülekezet! **[Nagy György]**

■ **2016 január 31-én** került sor **Dulacsi Jolán** testvérnő temetésére **Paptamásiban**, az Úr 78 életet adott neki. Hívó család leszármazotjaként élete delén fogadta el Megváltóját és az elnyomó rendszer tiltása ellenére titokban bement a Berettyó vizébe. Idős napjaiban férjét szeretettel ápolta és unokáit nevelte. November óta súlyos agyvérzése nyomán gondozásra szorult, amit csendesen viselt szerető családja körében. Isten vigasztalását kívánjuk a gyülekezetnek és a családnak is. **[Albert I. Zsolt]**

■ **Érmihályfalván 2015 október 8-án** kísértük utolsó útjára **id. Katona Gyula** testvért. 1934 július 4-én született Szilágycémeren. 1958. december 18-án házassá-

got kötött Budai Irmával. Házasság kötés után Katona Gyula testvér hitre jutott és döntött Jézus Krisztus követése mellett. Mivel abban az időben a kommunista rendszer megtiltotta a más felekezetűek bementését, titokban keresztelkedett meg Juhász Lenci testvér által. Később

amikor a külső nyomás alább hagyott, kérte, hogy mértsék alá újból mert a nyilvánosság előtt is bizonytságot kíván tenni hitéről. Ez a kívánsága 1968. szeptember 28-án teljesült, amikor több társaival együtt bement a Für Imre lp. által. Házasságát Isten 3 gyermekkel ajándékozta meg. Az első fiúgyermeket áramütés következtében 10 évesen elvesztették. Katona testvér hűséges szolgája volt az Úrnak, a kémeri gyülekezet pénztárosaként is szolgált. 2010-ben feleségével Érmihályfalvára költöztek. Az utolsó hónapokban ereje meggyengült, így 2015 október 6-ra virradóan az Úr jónak látta az örök hazába vinni. Isten vigasztaló ígését Gergely Pál lp. hirdette a kápolnánál az 1 Korinthus 15:12-20 alapján. A nekrológot Gál Győző lp. olvasta fel. Majd ezt követően a temetőben dr. Kovács József hirdette az Igét. Isten vigasztalását kívánjuk az egész család részére. **[Gál Győző]**

■ Szomorú szívvel, de hálaadással kísértük utolsó földi útjára Ürmösön **2015. április 13-án Ópra Juliánna** testvérnőt, a gyülekezet legidősebb tagját, aki Teremtőtől 88 életet kapott ajándékba. Testvérnőnk nagyon hűséges volt az imádkozásban, sokat bátorította, tanácsolta a jó irányba testvéreit, ismerőseit. Mindenkit a békességre és a hálaadásra intett. A vigasztalás ígését Budai Lajos lelkipásztor tv. hirdette. Testvérnőnk imádkozó életéről Erdő Endre gyülekezeti vén testvér tett bizonytságot. A nekrológot a gyülekezet vezetője,

Erdő Zoltán testvér olvasta fel. A viszontlátás és a feltámadás boldog reményében búcsúzott testvérnőnkől a gyászoló gyülekezet. **[Bódi Beáta-Cristina]**

■ Fájó szívvel, de Isten végzését elfogadva kísérté **Szatmáron** utolsó földi útjára **Szilágyi (Tóth) Margitot** a család és a népes gyülekezet. Kedves édesanya 1935. december 28-án született Vedresábrányban és elköltözése a szülei megterésének 60-ik év-

fordulóján történt. **Február 13-án** a virrasztáson Szűcs Sándor helyi lelkipásztor, Ivánitzki István és Nagy Kassa Lőrinc gyülekezeti vének hirdették Mennyei Atyánk vigasztaló üzenetét. A gyászistentiszteleten Kovács Lajos testvér és román nyelven Ivánitzki István szóltak a kápolnában. A Margit testvérnő életútját Kovács Lajos testvér olvasta fel. Kovács Barna gyülekezeti vén hirdette a feltámadás Igéit a sírnál. Istent magasztaló énekekkel áldotta az Urat a Szatmári gyülekezet énekkara és a roma testvérek egy csoportja. **[Fia, Endre]**

■ **Ágyán november 21-én** kísértük el utolsó útjára **Erdős Juliánna** testvérnőt, akit 88 esztendőskorában hívott haza az Úr gondoskodó családjának köréből. Testvérnőnk 1927. szeptember 26-án született Miklakán, egy ötgyermekes család

harmadik szülöttjeként. 1949-ben házasságot kötött Erdős Sándorral. Isten három fiúgyermekkel ajándékozta meg őket, akiket szeretetben és az Úr félelmében neveltek fel. Testvérnőnk 69 éven keresztül az ágyai gyülekezet tagja volt, ahol férjével együtt és özvegységében is örömmel szolgált élete végéig. Az elhunyt kérésére Isten vigasztaló ígését az ágyai Református Gyülekezet lelkésze, Módi József, és a helyi lelkipásztor János Levente hirdette, akiket testvérnőnk rendszeresen imájában hordozott. A 103. Zsoltár 15-17-ig terjedő szakaszának vigasztaló üzenete hangzott a gyászoló család és a gyülekezet felé. A gyászistentiszteleten az Arad belvárosi Baptista Gyülekezet kórusa is szolgált. Az elválás fájdalmában, de a viszontlátás reményében búcsúztak tőle fiai – Sándor, József és Bálint – és azok családjai, az ágyai és a feketegyarmati körzet többi gyülekezeteinek tagjai és az a nagyszámú gyülekezet, amely végtisztességet tett a gyászistentiszteleten. Emelékét szívünkben megőrizzük! **[János Levente]**

JELENTKEZÉSI FELHÍVÁS

A Romániai Magyar Baptista Szövetség és a Magyarországi Baptista Egyház támogatásával létrejött a Baptista Teológiai Akadémia és a Baptista Teológiai Fakultás közös szervezésében a budapesti **Baptista Teológiai Akadémia Romániai Magyar Konzultációs Központja** (BTA RMKK) **Nagyváradon.**

Ennek eredményeképpen **2015 szeptemberétől az erdélyi lelkipásztor képzés** már ennek az együttműködésnek a jegyében is történik a **BA-BACHELOR OF ARTS (LICENCIÁTUS) SZAKON.**

2016 szeptemberétől várunk újabb, érettségivel rendelkező, **akár lelkészi, akár más igei szolgálatra készülő jelentkezőket.** A más igei szolgálatra készülőket a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nőtagjai. **A képzési idő: 8 szemeszter.**

2016 őszétől lehetőség nyílik arra, hogy a Romániai Magyar Baptista Szövetség azon lelkipásztorai, akik rendelkeznek teológiai licenciátus diplomával, és mélyebb teológiai ismeretre vágyanak – lelkipásztori és egyéb igei szolgálatuk jobb ellátása céljából – **egyetemi szintű tanulmányokat** folytathassanak **MA-MASTER OF ARTS SZAKON.** **A képzési idő: 4 szemeszter.**

2016 szeptemberétől lehetőség nyílik **ZENEI TANULMÁNYOK** folytatására is a Baptista Teológiai Akadémia Romániai Magyar Konzultációs Központjában

KÁNTOR BA-BACHELOR OF ARTS (LICENCIÁTUS) SZAKON.

Két képzési irány közül választhatnak a jelentkezők: **hagyományos egyházzene** választható főtárgyak: orgona, karvezetés, fúvós hangszerek, vonós hangszerek, ének **iffúsági (gospel) zene** választható főtárgyak: zongora, ének, gitár, basszusgitár, fúvós hangszerek. Jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi és női tagjai. **A képzési idő: 6 szemeszter**

A képzések helye:

A **nagyvárad** Baptista Teológiai Fakultás A **teológia BA hitoktatói képzési irányon**, valamint a **teológia MA és a Kántor BA szakon havi egy napos intenzív konzultációval** történnek a képzések.

(Így munkaviszony, vagy más irányú tanulmány sem jelent akadályt.)

A teológia BA lelkipásztori szakon a képzés nappali tagozaton történik.

Mindhárom szakon **magyarországi állami ösztöndíjakban** részesülhetnek a hallgatók, és tanulmányaik befejeztével **akkreditált EU-s diplomát** kapnak.

Képzéseinkre **felső korhatár nélkül** lehet jelentkezni.

Érdeklődni a **teologia@rmbgysz.ro** e-mail címen lehet.

A **jelentkezési űrlap és a melléklet a jelentkezési űrlaphoz** letölthető

a Baptista Teológiai Fakultás honlapjáról **(www.rmbgysz.ro/teologia)**

Jelentkezési határidő: **2016. május 15.**

Szeretettel várjuk az érdeklődőket, jelentkezőket!

Volt sarmaságiak találkozója lesz!

Kedves Sarmaságról elszármazott testvérek, rokonok, barátok! Örömmel tudatjuk, hogy 2016. július 1-3 között megrendezésre kerül a „Sarmaságról elszármazott testvérek gyülekezeti találkozója”.

Szeretnénk, ha ez az alkalom lehetőséget adna kapcsolataink ápolására, közös emlékek felelevenítésére, arra, hogy Isten munkálkodjon köztünk! Szeretettel hívjuk az alkalomra! Kérjük **részvételi szándékukról jelezenek vissza 2016 június 19-ig!**

A Sarmasági Baptista Gyülekezet nevében,
Székely Béla Dániel, lelkipásztor **(0735502220, beladaniel81@yahoo.com)**
és Ifj. Kaszta Sándor, szervező **(0747436605, sanyikaesnoemi.kaszta@facebook.com)**

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretet@rmbgysz.ro
szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzártá: a megjelenést megelőző hó 12-e.
Nyomtatás: Tipografia Pentaprint, Biharia.
A lap megjelenik **havonta.** ISSN 1223-4605